

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/99/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114203801
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4114203801.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcu: Jurovatý & Partners, s. r. o., so sídlom Bratislava, Námestie SNP 14, IČO: 36 862 703, zastúpený JUDr. Eduardom Jurovatým, advokátom, Bratislava, Námestie SNP 14, proti žalovanej: J. G. H., R., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q., M.i XX, o zaplatenie 925,04 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 10. decembra 2019 č. k. 17C/145/2016-213 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 925,04 eura spolu s 8,75% úrokom z omeškania ročne, počnúc od 19. 12. 2012 až do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu. Žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100%, ktoré je povinná zaplatiť žalovaná. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 470 ods. 1, 2 veta prvá, § 391 ods. 2 CSP, § 724, § 728, § 730 ods. 1, § 559 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 18 ods. 1, 2, 3 zák. č. 586/2003 Z. z. (Zákon o advokácii), § 1 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 13a ods. 1, § 14 ods. 5, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 925,04 eura, pričom svoje podanie odôvodnil tým, že na základe príkaznej zmluvy ústne uzavretej v zmysle ustanovenia § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorej súčasťou bolo písomne udelené plnomocenstvo, zo dňa 31. 08. 2011 sa žalobca ako príkazník zaviazal zastupovať žalovanú ako príkazcu v civilnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 12Cpr/2/2012, a to až do jej právoplatného skončenia a žalovaná sa zaviazala za poskytnuté právne služby zaplatiť žalobcovi vyčíslené trovy právneho zastúpenia, tzn. odmenu advokáta, hotové výdavky a náhradu za stratu času advokáta. Pri uzatváraní príkaznej zmluvy poučil žalobca žalovanú o výške a spôsobe výpočtu trov právneho zastúpenia, čo žalovaná potvrdila svojim vlastnoručným podpisom na udelenej plnej moci. Žalovaná žalobcovi v právnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 12Cpr/2/2012 v spojitosti s konaním vedeným na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 7Co/34/2012, udelené plnomocenstvo zo dňa 31. 08. 2011 odvolala dňom 22. 10. 2013. Za poskytnuté právne služby vystavil žalobca žalovanej vyčíslenie trov právneho zastúpenia zo dňa 13. 12. 2012, na sumu vo výške 925,04 eura. Bolo to za úkony právnej služby, a to účasť na pojednávaní na OS Nitra dňa 18. 06. 2012, účasť na pojednávaní na OS Nitra dňa 25. 07. 2012. Odmena za úkon č. 1 vo výške 90,38 eura, t. j. 1 úkonu po 270,74 eura + 1x režijný paušál vo výške 7,63 eura + 20% DPH, odmena za úkon č. 2 vo výške 334,04 eura, t. j. úkon po 270,74 eura + 1x režijný paušál vo výške 7,63 eura + 20% DPH, neuhradená odmena (vyúčtovanie zo dňa 12. 09. 2011) vo výške 500,62 eura. V prejednávanej veci mal súd za preukázané,

že žalobcom uplatnený nárok vyplýva zo záväzkovo právneho vzťahu vzniknutého medzi stranami sporu založeného príkaznou zmluvou, ktorú strany sporu uzavreli v zmysle § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka. V predmetnej veci ide o nárok na odmenu advokáta za právne zastupovanie v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Cpr20/2012, na ktorý vznikol žalobcovi ako advokátovi nárok voči žalovanej, s ktorým bol žalobca v zmluvnom vzťahu na základe ústne uzavretej príkaznej zmluvy, o čom následne svedčí aj plnomocenstvo, ktoré bolo žalobcovi udelené žalovanou. O tom, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu príkaznej zmluvy, svedčí aj skutočnosť, že žalobca vo veci pod sp. zn. 12Cpr/20/2012 vypracoval a podal návrh na vydanie platobného rozkazu, vypracoval písomné stanovisko k odporu podanému v danej veci, zúčastnil sa 3 pojednávanií (21. 05. 2012, 18. 06. 2012 a 25. 07. 2012), čiže v zmysle príkaznej zmluvy vykonal pre žalovanú činnosť a z takto zisteného skutkového stavu mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca uniesol bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu ohľadom vzniku príkaznej zmluvy. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca zastupoval žalovanú v uvedenom konaní pred Okresným súdom Nitra a že v uvedenom konaní poskytol žalobca žalovanej vykonaním právnych úkonov advokáta právnu pomoc. Čo sa týka uplatnenej odmeny, žalovaná v konaní namietala, či bola dohodnutá odmena, akým spôsobom, v akej výške, pričom žalovaná uviedla, že dohoda nebola žiadnym spôsobom konkretizovaná, so žalobcom sa dohodli na sume 100 eur za úkon, čo chápala ako jedno pojednanie. V danom prípade bolo teda potrebné aj skúmať, či žalobca postupoval pri zastupovaní s odbornou starostlivosťou a či úkony boli vykonané v prospech klientky, pričom splnomocnený zástupca žalovanej, ako aj samotná žalovaná, poukazovali na to, že žalobca pri zastupovaní nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 18 ods. 1, 2, a 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii. Pokiaľ aj v Dohode o poskytovaní právnej pomoci absentuje jednoznačná a konkrétna dohoda o odmene advokáta, uvedená okolnosť nespôsobuje neplatnosť predmetnej zmluvy, v takom prípade zákon stanovuje nevyvrátiteľnú domnienku dohody o tarifnej odmene advokáta (§ 2 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z.). V danej veci si žalobca uplatňoval žalovanú sumu ako tarifnú odmenu za vykonané úkony právnej služby a je nepochybné, že úkony právnej služby zo strany žalobcu boli vykonané, vykonané boli na základe príkaznej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu ústne, čo v konaní bolo jednoznačne preukázané, a pričom práve nárok žalobcu na vyplatenie odmeny vzniká vykonaním úkonov. Súd prvej inštancie tak mal za to, že je dôvodné priznať žalobcovi sumu vo výške 925,04 eura za úkony, ktoré boli v konaní jednoznačne preukázané, či už samotným žalobcom, ako aj z listinných dôkazov. Priznaná suma pozostáva z nároku žalobcu na vykonané nasledujúce právne služby poskytnuté žalovanej, a to: 1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, 2. vypracovanie žaloby, 3. účasť na pojednávaní konanom dňa 21. 05. 2012, 4. účasť na pojednávaní konanom dňa 18. 06. 2012, 5. účasť na pojednávaní konanom dňa 25. 07. 2012. Súd pri výpočte odmeny postupoval v zmysle § 1 ods. 2 vyhlášky č. 366/2004 Z. z. a mal za to, že pri hodnote sporu, v ktorom žalobca zastupoval žalovanú v konaní o náhradu mzdy vo výške 10 473,69 eura je potom základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby suma vo výške 270,74 eura + 7,63 eura režijný paušál za rok 2012, čo spolu predstavuje sumu 278,17 eura a za rok 2011 je to suma vo výške 270,74 eura + 7,41 eura režijný paušál, čo predstavuje celkovú sumu vo výške 277,95 eura. Nakoľko súd nevzhladol, že by žalobca ako právny zástupca žalovanej pri zastupovaní nekonal s odbornou starostlivosťou, prípadne, že úkony, ktoré boli vykonané z jeho strany, boli vykonané v neprospech žalovanej ako klientky, súd žalobcovi priznal nárok na zaplatenie odmeny za nasledujúce právne služby: - 2 úkony právnej pomoci a to príprava a prevzatie zastúpenia, vypracovanie žaloby, čo všetko spolu predstavuje čiastku vo výške 2 x 270,74 eura, plus režijný paušál za rok 2011 vo výške 2 x 7,41 eura, čo je 278,15 eura a k tomu treba prirátat sumu 20% DPH, čo predstavuje celkovú čiastku 695,52 eura, ktorú mu súd priznal. Za účasť na pojednávaní konanom dňa 21. 05. 2012 si žalobca uplatnil celkovú sumu vo výške 334,04 eura, pričom ide o úkon vo výške 270,74 eura + režijný paušál vo výške 7,63 eura + 20% DPH, ktorú mu súd priznal. Za účasť na pojednávaní konanom dňa 18. 06. 2012 si žalobca účtoval 1-inu, pričom podľa jeho výpočtu to predstavuje sumu 90,38 eura, čo je 1-ina úkonu zo sumy 270,74 eura plus režijný paušál vo výške 7,63 eura + 20% DPH. Podľa výpočtu súdu žalobcovi za daný úkon príslúcha odmena len vo výške 86,99 eura, čo je hodnota úkonu 270,74 eura + režijný paušál za rok 2012 vo výške 7,63 eura + 20 % DPH = 347,96 eura a 1-ina je 86,99 eura (347,96 : 4 = 86,99), ktorú mu súd za daný úkon aj priznal. Účasť na pojednávaní konanom dňa 25. 07. 2012 si žalobca určil vo výške 344,04 eura, pričom ide o úkon vo výške 270,74 eura + režijný paušál vo výške 7,63 eura + 20% DPH, ktorú mu súd priznal. Súd žalobcovi priznal aj 20% DPH, nakoľko žalobca v konaní riadne osvedčil dokladom, a to osvedčením o registrácii pre daň z pridanej hodnoty, že je počnúc od 20. 01. 2011 platca dane z pridanej hodnoty. Žalobcovi vznikol podľa výpočtu súdu celkový nárok za vykonané úkony právnej pomoci vo výške 1 450,59 eura, pričom súd z predmetnej sumy odrátal zaplatený preddavok vo výške 500 eur, čo v konaní nebolo sporné, pričom žalobcovi vznikol nárok vo výške 950,59 eura, avšak vzhľadom na

skutočnosť, že žalobca si v predmetnom konaní uplatňoval zaplatenie žalovanej sumy vo výške 924,04 eura, súd žalobcovi uplatnenú sumu priznal v celom rozsahu. Súd zároveň priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8,75% z dlžnej sumy od 19. 12. 2012 až do zaplatenia, tak ako bol požadovaný žalobcom v žalobnom návrhu, poukazujúc na skutočnosť, že žalovaná si svoj dlh voči žalobcovi nesplnila na základe doručeného vyúčtovania, čím sa dostala s plnením dlhu do omeškania. O trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná, udávajúc, že sa odvoláva z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, g/ h/, ods. 2 a § 366 písm. a/ a c/ CSP. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. zmenil a žalobcovi nepriznal časť nároku vo výške jednej polovice z počítanej sumy základu advokátskeho honorára - zodpovedajúcej posledným 3 rokmi z celkových žalovaných 6 rokov, t. j. polovice z 10 473,69 eura a taktiež nepriznal trovy konania. Uviedla, že ak advokát nevie, opomenie/neaplikuje základné vedomosti, nemôže to byť vina a ani na škodu klienta. Tzv. uzavretie ústnej príkaznej zmluvy je v rovine hypotézy, domnienky, pritom samotné konanie jej legitímne uzatvorenie vyvrátilo, keďže aj sám súd konštatuje v rozsudku, že ju uzatvorila koncipientka s manželom klientky, teda nie advokát priamo s klientkou. Celá filozofia zastupovania bola založená na tvrdení, že je tu 100% úspešnosť žaloby, otázkou zostáva len vysúdená výška sumy, a teda aj nároky z trov konania advokáta žalobcu bude znášať protistrana. Pričom pri zálohe sa vychádzalo z predchádzajúcich právnych služieb, a to odmeny 100 eur za úkon - takto odmenu chápal klient aj ako preňho konečnú sumu. Podstata sporu je nielen v neuzatvorení príkaznej zmluvy, ale aj pri určení sumy, ktorá má byť základom na výpočet odmeny advokáta. Súd pri dokazovaní celkovej sumy odmeny advokáta sa uspokojil len s existenciou vydania listiny osvedčenia o DPH. Nezaoberal sa návrhmi a pripomienkami, že to automaticky neznamená, že zákon bol aj dodržaný - keďže advokát má nárok len na preukázané náklady, pričom DPH je navyše príjmom štátu, a nie advokáta. Pritom sú dôvodné pochybnosti, či daná odmena/honorár bola riadne účtovne zaúčtovaná a cez kontrolný výkaz DPH aj odvedená do štátnej pokladnice. Uviedla, že žiada súd o preskúmanie zákonnosti konania vo veci žaloby, resp. podania návrhu na vydanie platobného rozkazu z 11. 02. 2014 a vydania platobného rozkazu z 14. 12. 2015 zn. 19Ro/51/2014, a to z dôvodu nesplnenia zákonnej povinnosti zaplatenia súdneho poplatku včas a v danej výške. Taktiež žiadala preskúmať postup advokáta v zmysle § 37 ods. 1 písm. a/ a § 39 Občianskeho zákonníka s aplikáciou zákona o advokácii č. 586/2003 Z. z., poukazujúc na § 1 ods. 1, 3, § 18 ods.2, 4, 5, § 21 písm. e/, § 24 ods. 6 zákona č. 586/2003 Z. z. Spochybnila odborné zastupovanie klienta, a to prostredníctvom koncipientky, ale hlavne zákonnosť uzatvorenia samotnej zmluvy, resp. že ju plnomocenstvo z 31. 08. 2011 nahrádza, keďže bolo dohodnuté s koncipientkou, podpísané pred koncipientkou a antidatované niekedy na jeseň 2011. Spochybnila pasívnu legitímáciu, ako aj aktívnu legitímáciu, keďže zmluvný vzťah a jeho podmienky de facto dohodli koncipientka s manželom klientky. Tzv. ústnu príkaznú zmluvu rozhodne rozporuje. Podľa jej názoru, nikdy nevznikla, ani sa o nej nehovorilo. Dohodnuté boli podmienky z predchádzajúceho zastupovania = 3 000,-Sk (100 eur) za úkon s tým, že podľa advokáta JUDr. Jurovateho nebude v spore plne úspešná, ale len na cca 50 percent a odmena sa dohodne podľa konečného výsledku. Honorár chce však 100%. Toto napĺňa amorálnosť konania. Advokát vlastne počítal s rizikom, ale znášať ho mal len klient, pričom prezentoval nesprávny právny názor v tom, že súd nepriznáva plný rozsah trvania sporu, ale len časť do 3 rokov, ale vychádzal z prvých 3 rokov ako nárokovateľných, a tie zvyšné 3 roky do celkových 6 rokov sú už na posúdení súdu. Absolútne teda prehliadal inštitút premlčania nároku, vychádzal zo starej novely Zákonníka práce, čo sa nedá považovať za odborné zastupovanie klienta. Advokát jej tým spôsobil značnú majetkovú škodu a ujmu z titulu premlčania jej nároku na náhradu mzdy, keďže ju začal zastupovať už 01. 04. 2008 (sp. zn. 15C/195/2005), kedy nebol premlčaný ešte ani mesiac nároku náhrady mzdy, pričom advokátska kancelária zaujala nesprávny právny názor tvrdením, že náhrada mzdy sa premlčuje až po ukončení prvotného sporu. Rozporuplné sa javia aj ne/dodržiavania zákona o účtovníctve a zákona o dani z pridanej hodnoty v § 19 a § 71 pri vystavovaní a účtovaní predmetných dokladov za úhradu právnych služieb/faktúr. V prípade, že by odvolací súd nezohľadnil jej námietky a odvolacie dôvody, žiadala, aby v zmysle § 257 CSP nepriznal žalobcovi trovy konania z dôvodu osobitného zreteľa vzniknutého sporu, postupu advokáta, spôsobenej ujmy žalobcom klientke, keďže spôsobená škoda je značná, ale zrejme už premlčaná a voči advokátovi úspešne nevymáhateľná, ale hlavne z dôvodu jej ťažkej sociálnej situácie - nezamestnanej po sporoch so zamestnávateľom.

3. Písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovanej podané nebolo.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku a po prejednaní veci dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, preto ho v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak
a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý
b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov
c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

7. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

8. V sporovom konaní je súd viazaný žalobným petitom, okrem zákonnej výnimky, ktorá vyplýva z § 216 ods. 2 CSP. Táto zásada sa premieta aj do odvolacieho konania, keď aj odvolací súd je viazaný rozsahom, v akom odvolateľ napadne rozhodnutie súdu prvej inštancie. V odvolacom konaní sa tak dispozičná zásada prejavuje tým, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, t. j. odvolanie prejedná len v medziach, v akých ho odvolateľ napáda. Odvolateľ musí v podanom odvolaní uviesť, ktoré výroky rozhodnutia konkrétne napáda, t. j. proti ktorým konkrétnym výrokom odvolanie smeruje. Odvolateľ súčasne v podanom odvolaní vymedzuje, z akých dôvodov žiada o preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli uplatnené v lehote na podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo. Odvolateľ teda v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

9. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 11. 02. 2014 domáhal od žalovanej zaplata sumy 925,04 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 925,04 eura od 19. 12. 2012 do zaplata, ako i náhrady trov konania, keď titulom požadovaného plnenia bola odmena za poskytnuté právne služby žalobcom.

10. Preskúmvajúc napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie z hľadiska rozsahu a dôvodov podaného odvolania žalovanej, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť, keď súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil.

11. Pokiaľ žalovaná namietala, že medzi stranami sporu nedošlo k uzatvoreniu príkaznej zmluvy, takéto námietky žalovanej odvolací súd nepovažoval za opodstatnené. Z obsahu prejednávanej veci je nespornou skutočnosť, že dňa 31. 08. 2011 žalovaná udelila žalobcovi plnomocentvo na jej zastupovanie v konaní o náhrade mzdy až do jeho právoplatného skončenia. Vo všeobecnosti platí, že plnomocentvo je jednostranný právny úkon, ktorým zastúpený dáva tretej osobe na vedomie, v akom rozsahu je osoba, ktorá je uvedená v plnomocenstve, oprávnená ho zastupovať. Plnomocentvo osvedčuje, že medzi zastúpeným a zástupcom došlo k uzavretiu dohody o plnomocenstve. Nie je potrebné, aby v plnomocenstve bolo uvedené, že zástupca prijíma plnomocentvo a podpis zástupcu, nie je však chybou, keď to plnomocentvo bude obsahovať. I keď žalovaná namietala, že právne záležitosti ohľadne sporu o jej nároku na náhradu mzdy za žalobcu vybavovala koncipientka a za ňu konal jej manžel, a ona tak nič nedojednávala, nespornou bola skutočnosť, že plnomocentvo podpísala samotná žalovaná, ako je zrejmé i to, že na tomto plnomocenstve je podpis štatutára žalobcu, ktorý plnomocentvo prijal. V kontexte uvedeného, keď po udelení tohto plnomocenstva žalobca reálne poskytoval právne služby žalovanej a nesporne realizoval výkon advokácie, je potrebné uviesť, že niet žiadneho opodstatneného dôvodu spochybňovať tvrdenie žalobcu, že jeho udeleniu predchádzalo ústne uzatvorenie príkaznej zmluvy, ktorej predmetom bolo práve poskytovanie právnych služieb žalobcom žalovanej v súvislosti so súdnym konaním o uplatnenom nároku žalovanej na náhradu mzdy. Odvolací súd mal tak zhodne so súdom prvej inštancie za to, že medzi stranami sporu došlo k dohode o predmete zmluvy. Námietky

žalovanej, že záležitosti ohľadne uplatneného nároku na náhradu mzdy za ňu vybavoval skôr jej manžel, a tak ona so žalobcom nerokovala, nie sú spôsobilé vyvolať pochybnosti o potrebnom pojednaní predmetu zmluvy, pretože sama žalovaná uviedla, že manžel ju v týchto veciach zastupoval, a tak preukázateľne konal v jej mene. Pokiaľ žalovaná namietala, že nedošlo k dohode o odmene, nespornou je skutočnosť, že v danom prípade bola príkazná zmluva zmluvou odplatnou, pričom treba uviesť, že pre niektoré činnosti, ktoré sú predmetom príkaznej zmluvy, platia osobitné predpisy, tak ako je tomu i v danom prípade, a to konkrétne zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii, ktorý ustanovuje, že advokátovi v prípade neexistencie dohody o odmene patrí odmena tarifná. Uvedené má svoj odraz i v udelenom plnomocenstve žalovanou. Teda, vychádzajúc z uvedeného, z úkonu žalovanej o udelení plnomocenstva, z následných vyúčtovaní právnych služieb žalobcom s uvedením presného spôsobu jej výpočtu, ktoré žalovanou spochybnené neboli, pričom došlo z jej strany k čiastočnej úhrade sumy 500 eur po vykonanom vyúčtovaní zo dňa 12. 09. 2011, treba zhodne so súdom prvej inštancie prisvedčiť žalobcovi, že mu vznikol nárok na tarifnú odmenu v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Pokiaľ žalovaná k výkonu advokácie namietala, že úkony právnej služby neboli poskytované priamo advokátom (štatutárom žalobcu JUDr. Jurovátym), ale koncipientkou, je potrebné uviesť, že oprávnenie advokáta dať sa pri jednotlivých úkonoch zastúpiť koncipientom je plne legitímne a vyplývajúce zo zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii. Rovnako k odvolacej argumentácii žalovanej treba dodať i to, že skutočnosť, že sa medzi stranami nehovorilo o pojme príkazná zmluva, automaticky neznamená, že takýto právny vzťah, za preukázania dojednania jeho podstatných náležitostí, nevznikol.

12. K ďalšej odvolacej námietke žalovanej, že súd sa nezaoberal jej námietkami ohľadne priznanej DPH a tým, či odmena bola riadne zaúčtovaná a odvedená do štátnej pokladnice, odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie mal jednoznačne preukázané, že žalobca je platcom DPH a jeho odmena sa tak dôvodne zvýšila o DPH. To, akým spôsobom bolo v tomto ohľade vedené účtovníctvo žalobcu, je mimo predmetu tohto sporu, v kompetencii iných kontrolných (daňových) orgánov a nemá nič spoločné s tým, že žalobcovi nárok na DPH vznikol. V kontexte uvedeného žalovaná tiež namietala, že súd jej neumožnil záverečnú reč, resp. ju neoboznámil s dokazovaním z hľadiska nárokovateľnosti žalobcu na DPH. K uvedenému odvolací súd udáva, že pokiaľ súd prvej inštancie vo veci dňa 10. 12. 2019 pojednával a vo veci rozhodol bez účasti žalovanej na pojednávaní, neporušil práva žalovanej na spravodlivý súdny proces, keď žalovaná síce požiadala o odročenie tohto pojednávania, avšak svoju žiadosť doručila súdu osobne až dňa 18. 12. 2019, a teda nie tak, ako to ustanovenie § 183 CSP predpokladá.

13. Argumentácia žalovanej, že súd vo veci vydal platobný rozkaz 19Ro/51/2014, napriek nespĺneniu podmienky zaplatenia súdneho poplatku za žalobu, nemá žiadne opodstatnenie, pretože pred jeho vydaním žalobca dňa 29. 10. 2014 súdny poplatok v plnej výške uhradil.

14. Napokon, pokiaľ žalovaná namietala, že žalobca ako poskytovateľ právnych služieb nekonal s odbornou starostlivosťou a tým jej spôsobil škodu, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie mal za to, že konanie advokáta v danom prípade nemožno kvalifikovať ako rozporné s odbornou starostlivosťou, za ktoré by mu neprináležala odmena za poskytnuté právne služby.

15. Postup advokáta pri poskytovaní právnych služieb sa viaže na pojem odborná starostlivosť, ktorú je potrebné chápať ako súhrn všetkých predpokladov na výkon advokátskej činnosti, od základných formálnych podmienok pre možnosť vykonávať advokáciu, až po osobnostné predpoklady. Pri určení postupu na presadzovanie záujmov klienta musí advokát voliť také formy a prostriedky, aby sa naplnili ciele a očakávania klienta, pričom prvoradý je vždy záujem klienta. Rozumie sa ňou to, že advokát koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné, pričom kvalita právneho názoru advokáta sa odvíja od jeho znalosti právnych predpisov, rozhodovacej praxe a odbornej literatúry, ale aj od jeho odborných a praktických skúseností.

16. Skutočnosť, že by žalobca s takouto odbornou starostlivosťou nepostupoval, nemal ani odvolací súd za preukázanú, pričom za konanie v rozpore s odbornou starostlivosťou nemožno bez ďalšieho považovať to, že advokát má nesprávny právny názor, resp. právny názor, ktorý nie je prijatý súdom v rámci rozhodovania o veci ako správny, pretože za situácie prijatia takéhoto názoru, by bez ďalšieho bolo možné uzavrieť, že právne služby poskytované neúspešnému klientovi v spore boli poskytované bez odbornej starostlivosti právneho zástupcu, čo je skreslené nazeranie na výkon advokátskej činnosti. Za situácie, že sa žalovaná domnievala, že jej advokát výkonom advokácie spôsobil škodu, nič jej nebránilo

domáhať sa jej nahradenia. V tomto ohľade neobstojí argumentácia žalovanej, že jej nárok na náhradu škody by už bol premlčaný, pretože z okolností veci nevyplýva, že by si ho nemohla uplatniť riadne a včas.

17. S ohľadom na vyššie uvedené, zaoberajúc sa odvolacou argumentáciou žalovanej, ktorou je odvolací súd viazaný, dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

18. Pokiaľ žalovaná žiadala, aby pri rozhodovaní o trovách konania súd prihliadol na ustanovenie § 257 CSP a nepriznal žalobcovi trovy tohto konania, zohľadňujúc osobitosť vzniku sporu, postup advokáta a jej nepriaznivú sociálnu situáciu ako dôvody hodné osobitného zreteľa, odvolací súd mal za to, že v danom prípade aplikácia ustanovenia § 257 CSP nie je dôvodná.

19. Už Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 2Cdo/102/2017 z 31. júla 2017 uviedol, že aplikácia citovaného ustanovenia musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (napr. R 34/1982). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok; dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax, dnes už ustálenú (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 MCdo 17/2009, 5 Cdo 67/2010, či 3 MCdo 46/2012), podľa ktorej nemožno § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba skúmať, či nejde o výnimku z výnimky, či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody. Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania, ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu.

20. Odvolací súd v danej veci nevzhladol také osobité okolnosti výnimočného charakteru a hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by nebolo dôvodné žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznať v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania. V danej veci ide o obvyklý občianskoprávny spor o zaplatenie pohľadávky žalobcu titulom neuhradenej odmeny za služby právnej pomoci. Výnimočnosť situácie nemožno vzhliadnuť v tom, že pokiaľ sa žalovaná domnievala, že bola činnosťou advokáta poškodená s nárokom na náhradu škody, tento si riadne a včas neuplatnila, pretože nepreukázala žiadne také relevantné okolnosti, ktoré by jej v riadnom a včasnom uplatnení nároku voči advokátovi objektívne bránili. Pokiaľ žalovaná poukazuje na svoju nepriaznivú sociálnu situáciu, k uvedenému je dôvodné uviesť len to, že z vyjadrenia žalovanej nie je zrejmou skutočnosť, aké objektívne okolnosti spôsobujú to, že jej sociálna situácia je dlhodobo nepriaznivá, a prečo, vzhľadom na jej osobnostné a vzdelanostné predpoklady, uvedená situácia pretrváva dlhodobo. Odvolací súd mal za to, že na rozhodovanie o trovách konania je dôvodné aplikovať ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, a preto súčasťou potvrdzujúceho výroku rozhodnutia je i výrok o náhrade trov konania, o ktorých súd prvej inštancie rozhodol správne.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu

na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).